

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

07 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte:

Elena Covalenco

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2016, pe cauza penală în privința lui

Pușcaș Valentin Demian, născut
la 22 aprilie 1973, originar și
domiciliat în sat. Hansca, r-nul
Ialoveni,

Termenul examinării cauzei:

- *Instanța de fond:* 23.06.2011 - 05.04.2013;

- *Instanța de apel:* 02.05.2013 - 18.06.2013;
22.02.2016 - 25.03.2016;

- *Instanța de recurs:* 23.10.13 - 15.01.2014;
07.11.2016 - 07.12.2016;

- *Instanța de recurs în anulare:* 11.09.2015-24.09.2015;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 05 aprilie 2013, Pușcaș Valentin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal fiindu-i aplicată pedeapsa închisorii pe termen de 7 (șapte) ani cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe termen de 3 (trei) ani.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că, Pușcaș Valentin având scopul circulației ilegale a substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari, a preparat, a păstrat, cu scop de înstrăinare, plante de canabis, din care a obținut masa vegetală uscată, mărunțită, cu un miros specific, ce o păstra la domiciliul său în s. Hansca, r-nul Ialoveni, în podul casei din toamna anului 2010 până la 07.04.2010, unde ulterior în urma percheziției efectuate la domiciliul lui Pușcaș Valentin, a fost găsită și ridicată o geantă în material polimeric, în culori alb-roșu-negru, în care se afla

substanța vegetală de culoare verde, uscată, fărâmițată, cu miros asemănător plantei de cânepă cu greutatea de 1842 gr. și un pahar de sticlă, un sac de polietilenă de culoare albă în care se afla o geantă de materie polimeric în carouri alb-roșu-negru în interiorul căreia se afla un sac de polietilenă de culoare neagră, în interiorul căreia se afla un sac din material polimeric de culoare albă în interiorul căruia se află masa vegetală uscată, mărunțită de culoare verde cu miros asemănător plantei de cânepă cu greutatea de 4090 gr.; o geantă de material polimeric în carouri alb-albastru-roșii în care se găsea masa vegetală de culoare verde uscată, mărunțită cu miros asemănător plantei de cânepă cu greutatea de 3501 gr și 2 sacoșe de polietilenă de culoare neagră, depozitate una în alta, în interiorul cărora se afla masa vegetală uscată, mărunțită de culoare verde cu miros asemănător plantei de cânepă cu greutatea de 879 gr.

3. Sentința a fost atacată de către avocat în numele inculpatului, care a solicitat casarea sentinței, și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care acțiunile inculpatului să fie recalificate în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal.

În motivarea apelului avocatul a indicat că faptele inculpatului au fost calificate incorect, odată ce în cadrul cercetărilor judecătorești nu a fost probată intenția de înstrăinare a cânepii depistate, aceasta fiind de fapt folosită în scopuri de tratament al mamei sale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2013 apelul declarat a fost respins ca nefondat, fiind menținută sentința.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat că la pronunțarea sentinței instanța de fond corect a stabilit circumstanțele faptei și corect a calificat acțiunile inculpatului.

Această concluzie a fost făcută în urma examinării tuturor probelor administrate în cadrul cercetării judecătorești. Totodată, poziția apărării privind lipsa intenției de înstrăinare a substanțelor narcotice depistate la inculpat a fost apreciată critic, odată ce din întreaga sistemă de probe analizate și apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală s-a constatat că inculpatul a acționat în scopul comercializării substanțelor narcotice și nu în scopul folosirii lor pentru tratamentul mamei sale. Scopul comercializării a fost demonstrat prin probele examinate, precum și prin modul de preparare a substanțelor narcotice, ambalarea lor cât și prin cantitatea acestora, inculpatul nu doar colectând plantele de cânepă, ci și mărunțindu-le, curățându-le, ambalându-le în saci (genți) de polietilenă, pregătindu-le pentru vânzare, având și un vas anume pentru măsurarea lor.

Scopul înstrăinării acestor substanțe narcotice a fost demonstrat și prin faptul că au fost adunate de către inculpat nu doar câteva plante de cânepă pentru a "obloji" picioarele mamei lui, după cum a înaintat versiunea sora și verișoara

inculpatului, ci o cantitate foarte mare, peste 10 kg de cânepă uscată, ceea ce ar depăși cu mult necesitatea folosirii ei în alte scopuri, chiar dacă ar fi avut așa scopuri.

Instanța de apel a mai constatat că, reieșind din totalitatea circumstanțelor stabilite, ținându-se cont de scopul pedepsei penale îndreptate spre restabilirea echității sociale, corectarea inculpaților, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea inculpaților cât și a altor persoane, instanța de fond corect a aplicat pedeapsa deși minimă prevăzută de sancțiunea art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, dar reală, cu privațiune de libertate, fiind stabilite circumstanțe atenuante și lipsind agravantele.

5. Hotărârile judecătorești au fost atacate cu recurs ordinar de către avocatul Pintilie Ciobanu în numele inculpatului, care solicită recalificarea acțiunilor acestuia în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal cu aplicarea unei pedepse mai blânde.

În recursul ordinar avocatul a preluat motivele apelului indicând că nu au fost administrate careva probe care ar demonstra intenția de înstrăinare a substanțelor narcotice de către inculpat. La fel, s-a indicat că acesta a fost amenințat de către colaboratorii de poliție pentru a recunoaște faptele imputate, iar argumentele apărării privind folosirea substanțelor narcotice în scopuri medicinale nu au fost luate în considerație de către instanțele judecătorești.

A mai fost indicat și faptul încălcării prevederilor art. 31 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, odată ce după începerea cercetărilor judecătorești a fost modificat completul de judecată, nefiind reluată de la început cercetarea judecătorească.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 15 ianuarie 2014 s-a decis inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Instanța de recurs a reținut corectitudinea concluziilor instanței de apel, potrivit cărora s-a constatat că la pronunțarea sentinței instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei și just a ajuns la concluzia că inculpatul a comis fapta incriminată.

De asemenea, s-a reținut drept veridică constatarea instanței de apel precum că scopul înstrăinării substanțelor narcotice de către inculpat a fost demonstrat nu doar prin declarațiile martorilor și prin probele scrise, administrate în cadrul cercetărilor judecătorești, ci și prin modul de preparare a acestor substanțe narcotice, ambalarea lor și prin cantitatea acestora. Astfel, inculpatul nu doar a colectat plantele de cânepă, ci și le-a preparat mărunțindu-le, curățându-le, ambalându-le în saci (genți) de polietilenă, pregătindu-le pentru vânzare, având și un vas anume pentru măsurarea acestor substanțe narcotice. Totodată, argumentul

inculpatului privind folosirea substanțelor narcotice depistate, în scopuri medicale, a fost apreciat critic din motiv că de către inculpat nu au fost adunate doar câteva plante de cânepă pentru a „obloji” picioarele mamei sale, ci o cantitate de peste 10 kg, ceea ce în mod vădit depășește necesitățile indicate de către acesta în scopul menționat. În același context, Colegiul penal a reținut că în cadrul cercetărilor judecătorești nu au fost prezentate careva probe care ar indica asupra necesității folosirii unor astfel de substanțe în scopurile medicinale indicate.

Cu privire la argumentele recurentului în partea ce ține de încălcarea prevederilor art. 31 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal le-a apreciat critic, odată ce din materialele cauzei rezultă că prin încheierea din 18.06.2013 (f. d. 139) a fost modificat completul de judecători pentru judecarea cauzei, din cauza imposibilității participării în continuare la examinarea judecătorilor V. Gurin și V. Grib, fapt care potrivit prevederilor art. 31 alin. (3) Cod de procedură penală nu presupune reluarea cercetărilor judecătorești.

Față de considerentele expuse supra Colegiul penal a constatat că decizia instanței de apel nu este afectată de erori prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală fapta fiind încadrată juridic corect, motiv pentru care recursul înaintat a fost declarat inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. La 16.07.2015 avocatul Talpiș Ivan în numele condamnatului a declarat recurs în anulare, solicitând casarea deciziei instanței de recurs, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunile lui Pușcaș Valentin să fie reîncadrate în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal și aplicarea unei pedepse mai blânde.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 24 septembrie 2015 s-a decis inadmisibilitatea recursului în anulare deoarece este declarat peste termen.

9.1. În argumentarea poziției sale instanța de recurs în anulare a menționat că în speță, data rămânerii irevocabile a hotărârii contestate, reieșind din prevederile art. 466 alin. (5) Cod de procedură penală se consideră 22 ianuarie 2014, adică data pronunțării integrale a deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție prin care a fost declarat ca inadmisibil recursul depus de avocatul Pintilie Ciobanu în numele condamnatului, și prin urmare termenul de declarare a recursului a expirat la 22 iulie 2014.

În acest context, întrucât recurentul a formulat recursul în anulare cu depășirea termenului de 6 luni de la data pronunțării hotărârii irevocabile a cărei anulare se cere, încălcând prevederile art. 454 Cod de procedură penală, instanța de recurs a decis inadmisibilitatea acestuia din motiv că este depus peste termen.

10. La 19 ianuarie 2016, Pușcaș Valentin depune apel repetat prin care solicită revizuirea cauzei penale în baza art. 458, 313 Cod de procedură penală.

11. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2016 s-a dispus respingerea ca inadmisibil a apelului declarat.

11.1. În adoptarea soluției sale Colegiul a constatat că nefiind de acord cu sentința Judecătorei Ialoveni din 05.04.2013, care a devenit irevocabilă la 18.06.2013 când a fost pronunțată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, Pușcaș Valentin s-a adresat direct în instanța de apel cu cerere privind revizuirea cauzei penale, în așa mod nu au fost respectate prevederile art. 458-460 Cod de procedură penală, cererea în cauză nefiind depusă după competență.

12. Împotriva deciziei menționate, la 23 septembrie 2016, Pușcaș Valentin depune recurs ordinar prin care solicită reexaminarea cauzei penale deoarece nu este de acord cu condamnarea pe învinuirea înaintată și cu pedeapsa stabilită în privința sa.

13. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia ca fiind declarat peste termen din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală, *termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.*

După cum rezultă din materialele dosarului, cauza penală a fost judecată în ordine de apel cu participarea condamnatului și avocatului acestuia, dispozitivul deciziei fiind pronunțat la 25 martie 2016, iar decizia motivată la 15 aprilie 2016 în prezența doar a procurorului potrivit procesului verbal al ședinței de judecată (f.d. 226-227). Conform scrisorii anexate la materialele cauzei (f.d. 233), copia deciziei a fost expediată lui Pușcaș Valentin în Penitenciarul 9 Pruncul la 19 aprilie 2016.

Prin urmare, aceste momente certifică faptul că termenul de 30 de zile de contestare cu recurs ordinar al deciziei instanței de apel stabilit de art. 422 Cod de procedură penală, nu a fost respectat, deoarece recursul ordinar a fost declarat de Pușcaș Valentin abia la 23 septembrie 2016, prin urmare, Colegiul penal consideră că recursul a fost depus peste termen, or termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca fiind declarat peste termen, deoarece legea procesual-penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

În atare împrejurări, termenul de declarare a recursului împotriva deciziei instanței de apel a expirat la 16 mai 2016, iar inculpatul și avocatul acestuia au avut reala posibilitate de a face cunoștință cu materialele cauzei penale și de a declara recurs în termenul stabilit de lege.

În această ordine de idei, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră, că recursul ordinar declarat de Pușcaș Serghei, este inadmisibil, ca fiind declarat peste termen.

14. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Pușcaș Valentin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2016, în propria cauza penală, deoarece este declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 23 decembrie 2016.

Președinte:

Elena Covalenco

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun